

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil godt sige et par ord om ændringsforslagene, især V's og K's:

I mange år har det været anstødeligt i den brede befolkning, at bankerne fuldkommen risikofrit har kunnet tjene masser af penge på lån til studerende, selv om der har været en statsgaranti. Og de har ikke engang givet en lavere rente. Ofte har det været samme rente, som er givet til billån og andre risikable udlån.

Det stoppes nu i den forstand, at Hypotekbanken går ind og tilbyder at overtage lånene til en rente på 4 pct., og det sker vel at mærke uden en krone i udgift for statskassen, idet Hypotekbanken simpelt hen opkræver det, det koster for den.

Det skal også siges, at det jo er frivilligt: Folk kan flytte, men de behøver ikke at flytte. Og de fleste af os vil jo synes, at det er fint, at det er et godt forslag, men ikke V og K; de mener, at bankerne skal fastholde deres uhumske forretning, og derfor har de stillet et ændringsforslag om, at denne del af forslaget udgår. Det er værd at bemærke.

Så har Enhedslisten stillet et ændringsforslag om, at også alle gamle sager kan genoptages, og det lyder da også meget godt; problemet er bare, at det altså koster 150 mio. kr. Og derfor har SF forhandlet med regeringen og fået et mindre vidtgående ændringsforslag, men et forslag, som hjælper alle de hårdt forgældede lige så godt som Enhedslistens forslag, igennem. Det hjælper ganske vist færre mennesker, og derfor er det væsentlig billigere, men de hårdt forgældede får samme hjælp, og det mener vi er det vigtigste, og derfor vil vi stemme imod Enhedslistens ændringsforslag og for regeringens.

Bruno Jerup (EL):

Ja, vi har fra Enhedslistens side stillet et ændringsforslag til det foreliggende lovforslag,

men det kan man jo sige at vi ikke er ene om, for det har finansministeren også gjort i stor stil, og også V og K har stillet ændringsforslag.

Det er jo et interessant lovforslag på den måde, at det faktisk under førstebehandlingen blev kritiseret på en række punkter, og at finansministeren stort set har medgivet Enhedslisten alle de kritikpunkter, som vi havde under førstebehandlingen, og har stillet ændringsforslag, som faktisk hjælper på alle de kritikpunkter, som vi under førstebehandlingen af dette lovforslag havde med hensyn til eftergivelse af studiegæld.

Der var så ét punkt, hvor vi langt inde i forhandlingerne og også under udvalgsarbejdet hang fast, og det var spørgsmålet om, hvorvidt man kunne få lov til at få genoptaget sin sag. Og i lang tid så det ud, som om der ingen bevægelse var på det punkt.

Derfor stillede Enhedslisten et ændringsforslag, hvor man simpelt hen sagde, at når nu vi ændrede kriterierne for eftergivelse af studiegæld, måtte det naturligvis også være sådan, at de, der tidligere havde søgt, og som havde fået afslag efter de gamle retningslinjer, selvfølgelig kunne få deres sag genoptaget og prøvet en gang til. Det synes vi ville være naturligt, og det er så det, vi har stillet et ændringsforslag om.

Efterfølgende er der så kommet et ændringsforslag fra finansministeren, som faktisk bløder det punkt op, og det vil sige, at man åbenbart har erkendt, at det, man havde gjort i lovforslaget, var helt urimeligt. Men nu går man så kun 5 år tilbage, og det er selvfølgelig et skridt på vejen, men hvorfor ikke 10 år eller 8 år eller 7 år? Hvad er det specielt hellige ved en femårsgrænse?

Det er vist mere en grænse, der er fastsat af rent politisk-økonomiske overvejelser, end noget, der har at gøre med en egentlig fornuftsgrænse med hensyn til, om folk med rimelighed kan ønske at få en behandling af deres sag igen.

Så derfor fastholder vi vores ændringsforslag, men det er klart, at hvis det imod det, vi håber, ikke bliver vedtaget, vil vi selvfølgelig støtte det af finansministeren stillede forslag, som trods alt er en forbedring. Og vi vil selvfølgelig også stemme for det endelige lovforslag. Mere er der ikke i dét.

Vi kan så undre os over, at SF ikke stemmer for det, der faktisk burde være SF's egen politik, men det er jo konsekvensen af, at man er med i en finanslov.